

geopend worden en ook hier was het weer Wessel Spoelder die de leiding in handen nam. De functie van kaartverkoper, schoonmaker en stoker viel echter niet te combineren. In het nieuwe badhuis werd gebruik gemaakt van twee boilers die op kolen gestookt werden. Dit in tegenstelling tot het oude badhuis waar gebruik werd gemaakt van warm water afkomstig van de gasfabriek. „Ik zat toen nog met twee jonge kinderen en voor ons was het dus geen haalbare kaart om samen de taak van het binnenbadhuis op ons te nemen,” vertelt mevrouw Spoelder. Men ging dus op zoek naar een ander echtpaar dat dan samen de badhuiszaken kon gaan verzorgen.

Al binnen enkele maanden werd het roer overgenomen door Gerrit Jan Rolleman en zijn echtgenote Annie Rolleman-Vorst. In hun functie als beheerders-echtpaar zouden Gerrit en Annie een niet weg te denken plaats gaan innemen in het wekelijks "badgebeuren" van tal van Horinezen. Immers, zeker in de binnenstad beschikte men in die dagen vrijwel nergens over een doucheruimte en nog minder over een kuipbad. Vele inwoners van onze stad hebben dan ook in die jaren gebruik gemaakt van de diensten van het echtpaar Rolleman.

Februari 1977: Annie Rolleman (boven) samen met echtgenoot Gerrit (rechts) en enkele familieleden voor de deur van 'hun' badhuis.

In het nieuwe binnenbadhuis aan de Kruisstraat verkocht Annie Rolleman de kaartjes terwijl Gerrit zorgde dat de badruimte er altijd tip-top uitzag en de vuren brandende hield. Tevens was het Gerrit die de 'genieters van een stortbad' er aan herinnerde dat er een einde dreigde te komen aan de tijd van 'genieten'. Voor dat doel zat aan de buitenkant van de deuren een soort kookwekker die de verbruikte tijd aangaf. Door een paar harde klappen op de betreffende deur te geven wist Gerrit wel aan het verstand te brengen dat er afwerk gemaakt moest worden.

Kees Knol (rechts) inspecteert samen met Jaques Entius het rookkanaal in het voormalige binnenbadhuis dat waarschijnlijk nog een overblijfsel was van Goud- en Zilverindustrie Gebr. Roozendaal.

"Vooral op vrijdag en zaterdag was het vaak zo druk dat het kaartje van de badgasten werd voorzien van een nummer. In de wintermaanden telde het badhuis op zaterdag dan ook vaak tussen de 450 en 500 bezoekers, waarvoor 20 douchecellen en 5 kuipbaden beschikbaar waren", vertelt Annie Rolleman-Vorst. Als badgast kon je dan ook royaal nog tal van boodschappen in de stad doen voor dat het betreffende nummer aan de beurt was. Al in 1953 concludeerde het gemeentebestuur dat het aantal baden sterk was toegenomen. Dit hield in dat de twee beschikbare boilers onvoldoende capaciteit hadden en daarom werd voorgesteld een derde boiler met een inhoud van 2.000 liter aan te schaffen.

Het einde

Met de komst van toenmalige nieuwbouwwijken zoals in het Venenlaankwartier en het juist over de spoorlijn gelegen Hoorn-Noord werd ook de animo voor het binnenbadhuis minder. De nieuwbouwwoningen waren vrijwel altijd voorzien van een doucheruimte en dat spaarde voor de bewoners niet alleen geld uit maar ook het gaan naar de Kruisstraat. Mits natuurlijk de bewoners de aanleg konden bekostigen want het 'douchegebeuren' in de nieuwbouwwoningen beperkte zich veelal tot twee waterleidingpijpjes uit het plafond in de betreffende ruimte.

Het nadelig saldo van het badhuis bedroeg in 1957 nog ongeveer f 11.000,-. Voor 1967 en 1968 rekende men al op een tekort van zo'n f 22.000,-. Dit alles was natuur-